

6. מעדות התובע עולה כי ביום 23.12.03 הופיע מנהל המחלקה בה עבד התובע וחילק מכתבי פיטורים ל- 4 עובדים מהמחלקה כולל התובע. יצוין כי מכתב הפיטורים שהעתיקו צורף לתיק הינו מכתבה של הנתבעת מס' 2. עפ"י מכתב הפיטורים מועד סיום עבודתו של התובע נקבע ליום 31.12.03.
7. התובע הגיש תביעה עפ"י החוק הנ"ל ומען בכתב תביעתו כי סיבת פיטוריו קשורה ליישום חוק העסקת עובדים ע"י קבלני כ"א התשנ"ו - 1996 (המסדיר את מעמדם של עובדי כ"א במפעל בו הם עובדים לאחר תקופת עבודה של 9 חודשים) ולטענת התובע שירות המילואים שהיה צפוי לו היה מונע מהנתבעים לפטר את התובע לפני תום 9 חודשי עבודה והיה הופך את התובע לעובד מן המניין אצל הנתבעת מס' 2. וע"כ לטענת התובע בכתב תביעתו, התקבלה ההחלטה לפטרו עקב המילואים הצפויים בחודש 1/04.
- דא עקא והוראות החוק בעניין הנ"ל לא נכנסו לתוקף. אם כי לטענת ב"כ התובע, הנתבעים לא ידעו על אי דחיית יישום הוראות החוק בעניין הנ"ל בעת פיטורי התובע.
8. הנתבעות מאידך מכחישות כי קיים קשר בין שירות המילואים לו זומן התובע ובין פיטוריו.
9. הנתבעת מס' 1 טוענת כי מידי תקופה היא מקבלת דיווח מהנתבעת מס' 2 על סיום עבודתם של עובדים זמניים ולדברי נציגת הנתבעת מס' 1, גב' לוי דלית, סיבת הפיטורים של העובדים הזמניים במפעלה של הנתבעת מס' 2 היא אי התאמה או צמצומים. עוד נטען ע"י התובעת מס' 1 כי כחברת כ"א אין לה כל שיקול דעת בעניין העובדים וכי היא פועלת עפ"י הוראות הנתבעת מס' 2.
10. הנתבעת מס' 2 אף היא מכחישה כי קיים קשר בין פיטורי התובע ובין שירות המילואים לו זומן התובע וטוענת (באמצעות עדותה של גב' שרה גלעד - סמנכ"ל) בין היתר כי במהלך שנת 2003 עבדו במפעל כ- 120 עובדים זמניים שהושמו ע"י חברת לפיד - הנתבעת מס' 1, ואף סיימו את עבודתם בתקופות קצרות ומשתנות.
- בעניין התובע טוענת הנתבעת מס' 2 כי פיטוריו אינם קשורים כלל למילואים אלא לצמצום הפעילות במפעל שאף גרמה להורדת משמרות וכן להשבתה של מחלקה במפעל. כן נטען כי בנוסף לתובע אף פוטרו מס' עובדים זמניים במחלקת מבצעים בה עבד התובע ולטענתה מחלקת מבצעים מורכבת רק מעובדים זמניים חוץ ממנהל העבודה.
11. האם הנתבעות הרימו את נטל הראיה המוטל עליהם עפ"י סעיף 41א' (ד') לחוק, שהפיטורים היו בשל טעם שאינו שירותו של העובד במילואים?
12. יצוין כי על הנתבעות לשכנע את הועדה בעובדות פוזיטיביות ומוכחות כי הפיטורים היו בשל טעם אחר ולא בשל שירות המילואים.
13. לאחר ששמענו את עדויות הצדדים ושקלנו את העובדות והראיות שהוצגו בפנינו שוכנענו כי פיטורי התובע היו בשל טעמים אחרים כפי שיפורטו להלן ולא בשל שירות המילואים של התובע ואנו קובעים כי הנתבעות הרימו את הנטל המוטל עליהם עפ"י החוק כמצוין לעיל.
14. לעניין הנתבעת מס' 1, מהימנה עלינו עדות הנתבעת באמצעות גב' לוי כי פיטורי התובע היו עקב קבלת הודעה מהנתבעת מס' 2 על סיום עבודתו של התובע עקב

צמצומים ואי התאמה זאת ביחד עם 2 עובדים נוספים. יצוין כי אין עוררין שלנתבעת מס' 1 אין כלל שיקול דעת לעניין פיטורי עובד זמני או שיבוצו במפעל וכי החלטה זו ביחס לנתבעת מס' 1 הינה שרירותית ובסמכות הנתבעת מס' 2 בלבד.

15. לעניין הנתבעת מס' 2 - שמענו את עדותה של גב' ערה גלעד-סמנ"ל, הנתבעת מס' 2, ושוכנענו במהימנותה.

I. העובדה שכל העובדים במחלקת המבצעים בה עבד התובע הינם זמניים ומתחלפים רק מאששת את טענת הנתבעת מס' 2 כי כל עובד במחלקה זו צפוי לסיים את עבודתו עפ"י צרכי העבודה המשתנים.

II. התובע העיד בפנינו כי במעמד קבלת מכתב הפיטורים ניתנו מכתבים דומים לעוד 3 עובדים במחלקתו.

III. טענת הנתבעת שלא הופרכה כי במהלך שנת 2003 עבדו והתחלפו במפעלה כ- 120 עובדי כ"א שנשלחו מטעם הנתבעת מס' 1 מצביעה על זמניות העבודה במפעל והעובדה שאין מדובר בהחלטה פרטנית לגבי כל עובד ועובד אלא יותר בהחלטה המותאמת לצורכי העבודה של המפעל בהתאם להזמנות או למבצעים הנכונים לתקופה מסוימת. כך למשל הסתבר כי מתוך 120 עובדים זמניים כ- 100 עבדו פחות מ- 6 חודשים ומתוך ה- 120 הנ"ל המשיכו לעבוד במפעל ונקלטו כעובדים מן המניין 5 עובדים בלבד.

IV. הוצגו בפנינו מסמכים המאשרים כי שעות העבודה במפעל נכון לחודש ינואר 2004 צומצמו כך לדוגמא: בחודש 11/03 נצברו 1262 שעות נוספות במפעל, בחודש דצמבר 2003 - 1476 שעות נוספות, ובחודש ינואר 2004 צומצמו שעות העבודה של המפעל בכל הקשור למשמרות ולשעות נוספות לכדי 412 שעות נוספות בלבד, מה שהצביע על ירידה בפעילות הכלכלית ובאי נחיצותם של העובדים הזמניים כדוגמת התובע בחודש ינואר 2004.

V. טענת התובע כי היה מקום לפטר עובד אחר עקב צו המילואים אינה מן העניין שכן שוכנענו כי עובדים זמניים התקבלו לעבודה וסיימו עבודתם במפעל על פי צרכים משתנים ולתקופה קצרה בהתאם לשיקול דעתה של הנתבעת, ואין החוק נועד להחליף או לשנות שיקול דעתו של המעביד כל עוד שוכנענו כי הפיטורים היו בשל טעם אחר ולא בשל המילואים הצפויים של התובע.

בהערת אגב נציין כי התובע עצמו העיד כי אינו יודע אם המילואים היו הסיבה לפיטוריו.

16. לסיכום - מהטעמים המפורטים לעיל הגענו למסקנה שיש לדחות את התביעה ועל כן התביעה נדחית בזו.

אין צו להוצאות.

צד הרוצה לערער על החלטה זו רשאי לעשות זאת בהגשת ערעור לבית הדין
האזורי לעבודה תוך 20 יום ממועד קבלת החלטה זו.

ניתן היום, 24/03/2004, בהיעדר הצדדים.

(-)	(-)	(-)	(-)
<hr/> דקל אהרון חבר	<hr/> אביגדור קיסרי חבר	<hr/> עו"ד משה מרבך יו"ד	<hr/> עו"ד אינה צ'רקס בלילובסקי חבר